

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.18.0238.N

PROCUREUR GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP TE GENT,

eiser,

tegen

1. **E K,**

beklaagde,

2. **A K,**

beklaagde,

verweerders,

met als raadsman mr. Sammy Bouzoumita, advocaat bij de balie te Gent, met kantoor te 9000 Gent, Sleepstraat 172, waar de verweerders woonplaats kiezen.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, correctionele kamer, van 21 december 2017.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

Raadsheer Antoine Lievens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Marc Timperman heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling******Eerste middel***

1. Het middel voert schending aan van de artikelen 44 en 45 Werkloosheidsbesluit: het arrest oordeelt onwettig dat de verweerder 1 terecht aanstipt dat het vermeerderen van het vermogen geen enkele invloed heeft op zijn recht op werkloosheidsuitkeringen; uit artikel 45 Werkloosheidsbesluit volgt immers dat een activiteit die ertoe leidt dat de waarde van het bezit substantieel verhoogt, onverenigbaar is met het recht op werkloosheidsuitkeringen; het arrest oordeelt onwettig dat de verweerder 2 overschot van gelijk heeft dat het verschil tussen de opbrengst van de huurgelden (10.497,50 euro) en de totale kosten (10.497, 50 euro) negatief is, zodat zeker geen gewag kan worden gemaakt van meeropbrengsten; uit artikel 45 Werkloosheidsbesluit volgt immers dat het uitoefenen van een activiteit met het oogmerk een opbrengst te verkrijgen, onverenigbaar is met het recht op uitkeringen, ook al werd er geen opbrengst gerealiseerd.

2. Krachtens artikel 44 Werkloosheidsbesluit, moet de werkloze, om uitkeringen te kunnen genieten wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil zonder arbeid en zonder loon zijn.

Krachtens artikel 45, eerste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit wordt voor de toepassing van artikel 44 als arbeid beschouwd de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economische ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit.

Krachtens artikel 45, zevende lid, Werkloosheidsbesluit wordt een activiteit voor de toepassing van het eerste lid, 1°, slechts beschouwd als een activiteit die beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit indien gelijktijdig voldaan is aan de volgende voorwaarden:

1° de activiteit is niet daadwerkelijk ingeschakeld in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en wordt niet uitgeoefend met het oog op het verkrijgen van een opbrengst;

2° door de activiteit wordt de waarde van het bezit in stand gehouden of slechts in beperkte mate verhoogd;

3° de activiteit brengt door haar omvang het zoeken naar en het uitoefenen van een dienstbetrekking niet in het gedrang.

3. Uit die wetsbepaling volgt dat een activiteit niet kan worden beschouwd als een activiteit die beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit indien door die activiteit de waarde van het bezit in meer dan beperkte mate wordt verhoogd.

4. Het arrest dat oordeelt dat de verweerder 1 terecht aanstipt dat het vermeerderen van het vermogen geen enkele invloed heeft op zijn recht op werkloosheidsuitkeringen, is niet naar recht verantwoord.

In zoverre is het middel gegrond.

5. Uit voormelde wetsbepaling volgt ook dat, opdat een activiteit kan worden beschouwd als een activiteit die beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit ze niet mag worden uitgeoefend met het oog op het verkrijgen van een opbrengst. Daartoe is niet vereist dat die activiteit ook effectief inkomsten oplevert.

6. Het arrest dat oordeelt dat de door de verweerder 2 ontvangen huurgelden dienen om de leningen af te betalen en de hypothecaire kredieten aan te zuiveren en dat de verweerder 2 overschot van gelijk heeft dat het verschil tussen de opbrengst van de huurgelden en de totale kosten negatief is, zodat zeker geen gewag kan worden gemaakt van meeropbrengsten en ook op grond van die redenen oordeelt dat de verweerder 2 de verhuur van die panden niet diende op te geven, daar dit niet als een activiteit kan worden beschouwd als arbeid in de zin van artikel 45 Werkloosheidsbesluit, is niet naar recht verantwoord.

Het middel is in zoverre eveneens gegrond.

Overige grieven

7. De overige grieven die niet kunnen leiden tot cassatie zonder verwijzing, behoeven geen antwoord.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de beslissing over de kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Paul Maffei, als voorzitter, de raadsheren Geert Jocqué, Peter Hoet, Antoine Lievens en Ilse Couwenberg, en op de openbare rechtszitting van 15 mei 2018 uitgesproken door voorzitter Paul Maffei, in aanwezigheid van advocaat-generaal Marc Timperman, met bijstand van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

V. Kosynsky

I. Couwenberg

A. Lievens

P. Hoet

G. Jocqué

P. Maffei

Verzoekschrift

NIET VERBETERDE KOPIE